

Градътъ Айтосъ въ когото е изгорѣла цѣлата чаршия, повечъ отъ 40 кѣщи и църквата е билъ подъ расположението на турцитѣ отъ 1-й до 24 й Ян. и всичко сж ограбили.

Въ Панайръ-ханъ имало до 15,000 кила храна, нъ изгорѣла.

Въ околията имало 284 кѣщи изгорени, 87 здания, 1 църква и 296 жъртви. Най-много е пострадало селото Урумъ-Еникюй въ което селянитѣ три дни сж имали сражение и 160 д. селени изгубили.

Завземанието на Бургасъ. Турското население въ този градъ по отдавна взело да се тревожи отъ пристиганието на бѣжанцитѣ, а българското отъ както се появили граждани изъ Карнабатъ и селяни изъ околията.

Днитѣ се изминавали и тревожитѣ извѣстия се увеличавали. Градътъ почналъ да се пълни съ голи, боси и гладни селяни отъ разни села за спасение, които приказвали само за обири, пожари, истязавания, обезчестявания, убийства и др. т.

Освѣнъ града, и брѣговетѣ на морето около пристанището били пълни съ коля и народъ. Нѣкои отъ селянитѣ щомъ намирали параходъ или корабъ, веднага се качвали и заминавали.

Въ края на м. Декемв. между турското население се забелѣзвало особно движение, и една часть избѣгнало за Цариградъ.

Въ това врѣме каймакамина получилъ телографическа заповѣдъ да събере архивата, да бѣде готовъ и щомъ получи втора заповѣдъ, да запали всичкитѣ правителствени учрѣждения и житницитѣ и, наедно съ персонала да замине за Цариградъ. А пакъ бѣжанцитѣ турци се готвили да изгорятъ цѣлия градъ слѣдъ като го ограбятъ. Обаче, Бунала чрѣзъ француския консулъ подѣйствиоалъ за да се запази града, въ което и другитѣ консули помогнали, та никакъвъ пожаръ не станалъ въ града.

На 1-й Ян. сутренъта, кмета Кара-Хафъзъ отишелъ при Яне Русалиевъ и казалъ да се взематъ мѣрки за да не пострада турското население, защото руситѣ приближавали и днесъ-утрѣ сж въ Бургасъ, а въ случай, че нападнатъ черкези и башибозуци, гражданитѣ турци ще защищаватъ българското население.

На 2 й въ кѣщата на Бръкалова се събрали до 150 д. граждани. Не се изминало много врѣме, черкезитѣ напад-